

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА УКРАЇНОЗНАВСТВА ТА ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ
КАФЕДРА ІНОЗЕМНИХ МОВ

**МОВНІ ДИСЦИПЛІНИ
В КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ
СУЧАСНОЇ ВИЩОЇ ШКОЛИ**

Матеріали
Всеукраїнської дистанційної науково-практичної конференції
з міжнародною участю

13–14 листопада 2014 року

Харків
«Тім Пабліш Груп»

2014

УБК 811.111:811.161.2:811.124:378

Мовні дисципліни в контексті розвитку сучасної вищої школи: [матеріали Всеукраїнської дистанційної науково-практичної конференції з міжнародною участю] (13–14 листопада 2014 року, Харків). – Х. : Тім Пабліш Груп, 2014. – 384 с.

Відповідальні за випуск Є. І. Світлична, Л. А. Торяник

Стиль та орфографія авторів збережені.

За зміст матеріалів несуть відповідальність автори.

виробництва за їх подібністю до частин або органів рослин; окрему групу складають назви, утворені від власних імен, назв тварин та ін. Дослідження та класифікація ботанічних назв, зокрема за їх етимологією, сприяє більш активному та глибокому засвоєнню та запам'ятовуванню цієї термінологічної групи, що, в свою чергу, підвищує рівень мовної професійної компетенції.

Оксана Сидоренко

Запорізький державний медичний університет (Запоріжжя, Україна)

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ЯК ЗАПОРУКА МОДЕРНІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Вітчизняна система вищої освіти вже достатньо давно перебуває в стані реформування, чому сприяють актуальні на сьогодні і вкрай вагомими чинники. Так, серед останніх варто виокремити соціально-економічні зміни, що їх переживає держава, світові тенденції переходу до інформаційного суспільства, прагнення інтегруватися в європейський освітній простір шляхом впровадження кредитно-модульної системи тощо. Якщо не повністю, то принаймні частково означені тенденції знаходять реалізацію в якісно новій формі освіти, а саме дистанційній.

На користь дистанційного навчання, яке базується на інтерактивній співпраці викладача та студента на всіх етапах навчання завдяки використанню комп'ютерних і телекомунікаційних технологій, перш за все, спрацьовує його низька собівартість підготовки фахівця. Адже мінімальна задіяність навчальних площ, максимально повне представлення навчально-методичної бази на сайті університету при належному використанні технічних засобів робить освіту менш витратною, аніж вона є за усталеної системи. Окрім економічних вигод, така система освіти є привабливою, як відзначають, з наступних міркувань:

- інтерактивний зв'язок дозволяє залучати до навчального процесу велику аудиторію;
- студенти отримують змогу навчатися без відриву від професійної діяльності, перебуваючи у будь-якому місті, у зручний для себе час;
- здійснюється реалізація права на отримання освіти людьми різного віку, а головне – стану здоров'я;

- в умовах активного запровадження Болонського процесу, орієнтованого на досягнення конкурентоспроможності вітчизняної освіти з європейською, дистанційна форма навчання надає можливість здобути освіту в закордонних університетах [3].

Зауважимо, що ці перспективи потребують і належної віддачі, як від викладача, так і від студента. Перш за все, такий навчальний процес вимагає особливої самоорганізації і самоконтролю студента, а відтак і постійного інтелектуального росту. Що ж до викладача, то він має відслідковувати ефективність і затребуваність навчального матеріалу, систематично оновлювати його, бути обізнаним з інноваціями як щодо технічних і програмних забезпечень, так і методологічних нововведень.

Варто пам'ятати, що дистанційна освіта не протистоїть традиційній, вона активно залучає усталені форми і прийоми, вдосконалюючи їх. Так, найзатребуванішими з них залишаються лекції, практичні та семінарські заняття, самостійні та контрольні роботи, іспити [1].

Окрім того, дистанційне навчання і саме може розглядатися як одна із форм класичної системи освіти. Йдеться про таку обов'язкову складову навчального процесу, як самостійна робота. Загальновідомо, що ще донедавна їй не приділялася належна увага, а з переходом на кредитно-модульну систему, згідно з якою 1/3 годин, передбачених на вивчення дисципліни, припадає на самостійну роботу студентів, виявилися лакуни в її організації, відсутності методичного забезпечення, контролю даного виду роботи тощо. На разі саме вирішення цієї проблеми є прерогативою вищих навчальних закладів України [2].

Як показує практика запровадження інноваційних технологій, вітчизняні виші віддають перевагу системі Moodle, яка реалізовує так звану філософію «педагогіки соціального конструктивізму» і підходить як для організації традиційних дистанційних курсів, так і для вдосконалення очного навчання.

У Moodle передбачений інструментарій керування педагогічною, адміністративною та технічною підсистемами дистанційного навчання. Педагогічні інструменти призначені для організації взаємодії між викладачем і студентом: створення навчальних матеріалів, оцінки діяльності, мотивування студентів Moodle дозволяє керувати траєкторією навчання студента. Викладач може дозволяти чи забороняти перескладання матеріалу, контролювати кількість спроб здати тести, час тривалості заняття, шкалу оцінок тощо. Оцінка тестування студента включає і можливість переглянути кількість балів, час, витрачений на тестування, кількість спроб, правильну

відповідь і коментарі викладача. Звіти по тестуванню груп дозволяють вести ту ж статистику, що і для окремого студента плюс виділити питання, на які студенти відповідають найчастіше неправильно, а також експортувати отримані результати Excel. Таким чином, використання інноваційних технологій і запровадження дистанційної системи надає вишам додаткові можливості та відкриває нові перспективи в освітній діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. **Бурковська Л. Д.** Дистанційна освіта як засіб розвитку професійної активності майбутнього фахівця / Л. Д. Бурковська // Педагогіка і психологія формування творчої особистості: проблеми і пошуки: Зб. наук. пр. – Київ-Запоріжжя. – 2004 – Вип. 30. – С. 250–255. 2. **Поцулко О. А.** Дистанційна освіта в Україні / О. А. Поцулко // Наукова скарбниця освіти Донеччини. – 2009. – №1. – С. 24–28. 3. **Концепція** розвитку дистанційної освіти в Україні. – Електронний ресурс. – Режим доступу : www.osvita.org.ua/distance/pravo/oo.html.

Валентина Синиця

Буковинський державний медичний університет (Чернівці, Україна)

ПРОФІЛАКТИКА ТИПОВИХ ПОМИЛОК ПРИ НАВЧАННІ ПЕРШОКУРСНИКІВ ОРФОГРАФІЧНОЇ ГРАМОТНОСТІ НА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТТЯХ З ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ

Одним із завдань, які стоять перед викладачами латинської мови медичних вишів, є виховання термінологічно грамотної особистості, здатної володіти і адекватно користуватися латинською медичною термінологією з трьох загально визнаних розділів: анатомо-гістологічного, фармацевтичного і клінічного. Чинні програми [1] визначають теоретичний і лексичний мінімум, завдяки якому має досягатися бажане формування у студентів-першокурсників умінь і навичок, які будуть вдосконалюватися на наступних етапах оволодіння латинською медичною термінологією при вивченні клінічних дисциплін на старших курсах.

Починаючи вивчати дисципліну «латинська мова», студенти першого курсу будь-якого факультету медичного вишу стикаються з певними орфографічними труднощами, зумовленими такими аспектами: а) орфографічними особливостями самої латинської мови; б) уже сформованими орфографічними навичками, набутими студентами при вивченні рідної (української, російської, румунської) та однієї чи кількох західноєвропейських (англійської, німецької, французької) мов, що мимоволі